

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: S. Slobodzean)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurile declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 și de Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 împotriva Victoriei Bivol, lui Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol cu privire la încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale prestate și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a t ă :

La 03 martie 2018, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 (în continuare APLP nr. 54/220) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Bivol, lui Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la gestionarul blocului locativ, APLP nr. 54/220, pârâții Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, ca locatari, proprietari ai apartamentului, beneficiază de servicii locativ – comunale pentru care sunt obligați să achite plata.

A indicat că de mai mult timp pârâții nu achită integral plata pentru serviciile comunale, încălzire, apă caldă.

Reclamanta a menționa că din motivul neachitării la timp și integral a plăților pentru serviciile locativ-comunale, în perioada 01 noiembrie 2014 – 30 septembrie 2017 pârâții au acumulat o datorie în sumă totală de 20 246,35 de lei. Fiind înștiințați lunar prin intermediul bonurilor de plată despre necesitatea achitării datoriei, benevol pârâții refuză să achite restanța de plată a serviciilor comunale de care au beneficiat.

A solicitat încasarea în mod solidar de la Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol în folosul APLP nr. 54/220 datoria în sumă de 20 246,35 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 29 august 2019 a Judecătoria Strășeni, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea înaintată de APLP nr. 54/220. A fost încasat în mod solidar de la Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu

Bivol în beneficiul APLP nr. 54/220 datorie în sumă de 14 346,35 de lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 430,39 de lei, iar în total suma de 14776,74 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin încheierea din 29 august 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central a fost respinsă ca tardivă acțiunea, în partea capătului de cerere privind încasarea datoriei pe perioada de până la 31 martie 2015 în sumă de 5 900 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 12 septembrie 2019, Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș, au depus cerere de apel, împotriva hotărârii din 29 august 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, prin care au solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii, și casarea parțială a încheierii instanței de fond, cu admiterea integrală a cererii privind ridicarea excepției de tardivitate cu aplicarea prescripției pentru ultimii 3 ani.

Prin decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș. S-a casat integral hotărârea și încheierea din 29 august 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr. 54/220 împotriva Victoriei Bivol, lui Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol cu privire la încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale prestate, compensarea cheltuielilor de judecată, și s-a emis o nouă hotărâre prin care: S-a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr. 54/220 împotriva Victoriei Bivol, lui Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol cu privire la încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale prestate, compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat în mod solidar în beneficiul APLP nr. 54/220 din contul Victoriei Bivol, lui Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol suma de 11 278,88 de lei, datorie de plată pentru serviciile locativ-comunale prestate pentru perioada 03 martie 2015-03 martie 2018, și suma de 338,36 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță. În rest pretențiile s-au respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a notat că instanța de fond prin interpretarea eronată a normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei, a concluzionat greșit asupra mărimii datoriei care urma a fi încasată din contul pârâților/ apelanți.

La caz, Colegiul a reținut că în baza contului personal deschis la gestionarul blocului locativ, APLP nr. 54/220, Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, ca locatari și proprietari ai ap. 53, situat în mun. Chișinău, XXXXX și se află la balanța contului APLP nr. 54/220, confirmat prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice și prin extrasul din fișa locuinței nr. 428853 din 11 ianuarie 2018 (f.d. 5).

Totodată, din actele cauzei rezultă că APLP nr. 54/220 a încheiat cu furnizorul SA „Termocom” contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 5141 din 30 noiembrie 2007, în vederea prestării serviciilor de încălzire și apă caldă locatarilor.

Reținând prevederile art. 14 alin. (1)-(3) al Legii condominiului în fondul locativ, art. 25 alin. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. 267, 271, 272 Codul civil (în redacția de până la

01 martie 2019), art. 186/1 Cod de procedură civilă, instanța de apel a menționat că la actele cauzei este anexată cererea avocatului Denis Staruș, în interesele Victoriei Bivol prin care a solicitat declararea excepției de tardivitate, invocând că suma de 8 967,47 de lei este prescrisă.

Colegiul a constatat că suma datoriei pretinse de către reclamant/ intimat nu se încadrează în interiorul termenului de prescripție, astfel, acțiunea fiind depusă la data de 03 martie 2018 (f. d. 4), datoria care urma a fi încasată constituie 11 278,88 de lei, pentru perioada de 3 ani (03 martie 2015 – 03 martie 2018).

Argumentele apelanților privitor la netemeinicia acțiunii depuse de APLP nr. 54/220, Colegiul li-a respins ca nefondate, reținând că pe de o parte apelanții recunosc existența datoriei în mărime de 11 278,88 de lei, iar pe de altă parte solicită respingerea pretenției în lipsa unui temei legal, de altfel, la actele cauzei nu au fost anexate probe care să confirme stingerea datoriei menționate supra, fapt ce a impus admiterea acțiunii în această parte.

La 18 august 2020, APLP nr. 54/220 a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a interpretat eronat legea precum și materialul probator, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

La 04 septembrie 2020, Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș, au declarat apel, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea în care a fost admisă pretenția de încasare a sumei cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a interpretat eronat legea precum și materialul probator, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurenții au mai indicat în susținerea recursului aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 iunie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 10 iulie 2020 (f.d. 169), însă la actele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către recurenți.

Astfel, recursurile declarate la 18 august 2020 și la 04 septembrie 2020, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 09 septembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1425/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererilor de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 166), care au fost recepționate de Victoria Bivol, Nicolae Bivol și APLP nr. 54/220 la data de 15 septembrie 2020, fapt confirmat prin avizele de recepție, iar intimații Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Serghei Bivol nu au recepționat, plicurile fiind restituite cu mențiunea „nereclamat”.

Până la examinarea recursurilor careva referințe din partea intimaților nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de APLP nr. 54/220 și de Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de APLP nr. 54/220 și de Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de APLP nr. 54/220 și de Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220 și de Victoria Bivol, Nicolae Bivol, Alexandru Bivol, Dumitru Bivol și Sergiu Bivol, reprezentați de avocatul Denis Staruș, împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat